

Tiivistelmä kehysasetuksesta

Johdanto

EKP:n kehysasetuksen (SSM Framework Regulation¹) tavoitteena on yhteisen valvontamekanismin (YVM) tehokkaan toiminnan varmistamiseksi vahvistaa käytännön menettelytapasäännöt mukaan lukien EKP:n ja jäsenvaltioiden kansallisten toimivaltaisten viranomaisten (*jäljempänä myös kansalliset valvontaviranomaiset*) yhteistyötä koskevat säännöt. Toisena tärkeänä tavoitteena on tarjota parempi oikeusvarmuus ja helpottaa YVM-asetuksen² tulkintaa. EKP:n kehysasetuksen antaminen perustuu YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohtaan. YVM-asetukseen sisältyvät säännökset EKP:n kehysasetuksen vähimmäisisällöstä.

YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdassa mainitut vähimmäisisältöön liittyvät osa-alueet on käsitelty lähinnä asetuksen IV, VI ja VII osissa. Asetuksessa on nähty tarpeelliseksi käsitellä kuitenkin muitakin osa-alueita. Tällaisia kokonaisuuksia ovat makrovakautta koskevien päätösten tekeminen (VIII osa), yhteistyötä koskeva menettely (IX osa), tarkastusvaltuudet (II ja XI osat), toimiluvat ja omistusoosuuden hankinta (V osa) sekä seuraamusjärjestelmä (X osa). Lisäksi III osa sisältää säännökset EKP:n päätösten antamiseen liittyvästä prosessista (mm. kuuleminen, kielikysymykset).

Yleissäännöt

EKP:n kehysasetuksen I sisältää säännökset asetuksen sisällöstä yleisellä tasolla ja sen tarkoituksesta. Lisäksi siihen sisältyy eräitä EKP:n kehysasetuksessa käytettyjen sellaisten termien määritelmiä, joita ei ole määritelty jo YVM-asetuksessa.

YVM:n organisaatio

EKP:n kehysasetuksen II osa käsittelee ensiksikin merkittävien ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen valvontaa koskevia rakenteita.

Jokaiseen merkittävän valvottavan yhteisön tai merkittävän valvottavan konserniin valvontaa varten on perustettava yhteisvalvontaryhmä (JST, Joint supervisory team). JST:t organisoivat tarkastustoimintaa YVM:ssä.

JST:t ovat YVM:ssä olevia operatiivisia ryhmiä, joiden vastuulla on merkittävien valvottavien yhteisöjen ja niiden konsernien jatkuva valvonta. Jokaiseen JST:ään kuuluu jäseniä sekä EKP:stä että kansallisesta valvontaviranomaisesta. EKP vastaa JST:ien perustamisesta ja kokoonpanosta. Kansalliset valvontaviranomaiset nimittävät omat jäsenensä JST:hin. JST:n toimintaa koordinoi EKP:n nimittämä koordinaattori. Häntä avustaa kansallisen valvontaviranomaisen nimittämä alakoordinaattori.

¹ Euroopan keskuspankin asetus, annettu x päivänä tammikuuta 2014, yhteisen valvontamekanismin puitteissa tehtävästä yhteistyöstä Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa.

² Luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annettu neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013.

7.2.2014

JST:ien vastuulla on muun muassa merkittävien valvottavien yhteisöjen ja niiden konsernien vakavaraisuuden arviointiprosessi (SREP), sen perusteella valvontaneuvostolle tehtävä tarkastussuunnitelman sisältävän valvontatarkkailuohjelman laatiminen, vahvistetun valvontatarkkailuohjelman läpivienti, edellä mainittuja valvottavia koskevien EKP:n päätösten täytäntöönpano, koordinoinnin varmistaminen EKP:n kehysasetuksen XI osassa tarkoitetun tarkastusryhmän kanssa paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevan suunnitelman täytäntöönpanon osalta sekä yhteydenpito kansallisten valvontaviranomaisten kanssa.

Vähemmän merkittävät valvottavat yhteisöt jäävät kansallisten valvontaviranomaisten valvontaan. EKP voi tarvittaessa edellyttää, että myös tällaista jäsenvaltiossa sijaitsevaa vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä tai sen konsernia valvovaan valvontaryhmään tulee ottaa henkilöstöä myös muiden osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisista valvontaviranomaisista. Tavoitteena on luoda aidosti yhdenmukainen valvontamekanismi ja -kulttuuri.

Osa II sisältää myös säännökset konsolidoidusta valvonnasta sekä kansallisten valvontaviranomaisten osallistumisesta valvontakollegioihin. EKP vastaa sellaisten luottolaitosten, rahoitusalan holdingyhtiöiden tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden valvonnasta, jotka ovat merkittäviä konsolidoidulla tasolla. Vastaavasti tällä perusteella vähemmän merkittäviä luottolaitoksia, rahoitusalan holdingyhtiöitä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä valvoo kansallinen valvontaviranomainen. EKP nimittää merkittävän konsolidointiryhmän koordinaattorin ja kansallinen valvontaviranomainen vähemmän merkittävän konsolidointiryhmän koordinaattorin.

Osa II sisältää myös säännökset sijoittautumisoikeudesta ja palvelujen tarjoamisen vapautta koskevasta menettelystä. Osassa käsitellään menettelyjä sekä tapauksissa, joissa sijoittautumisoikeus ja palvelujen vapaa tarjoaminen tapahtuu järjestelmään osallistuvan valvottavan yhteisön toimesta YVM alueella että tapauksissa, joissa sijoittautumisoikeus ja palvelujen vapaa tarjoaminen tapahtuu YVM:ään osallistuvaan jäsenvaltioon YVM:ään osallistumattomaan jäsenvaltioon sijoittautuneen valvottavan yhteisön toimesta

Yleissäännöt, joita sovelletaan YVM:n toimintaan

EKP:n kehysasetuksen III osa tarkoittaa YVM-asetukseen sisältyviä YVM:n toimintaan liittyviä yleisiä periaatteita ja velvoitteita, kuten yhteistyövelvollisuutta ja tietojenvaihtovelvollisuutta. EKP:n kehysasetuksen mukaan tietojenvaihtovelvollisuus kattaa myös sellaiset tiedot, jotka eivät liity suoraan EKP:n valvontatehtävään (esim. kuluttajansuoja ja rahanpesun torjunta), mutta joilla voi olla vaikutusta vastaaviin EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen tehtäviin. Lisäksi tietojenvaihtovelvollisuus kattaa kansallisella valvontaviranomaisella olevat sellaiset tiedot, joilla saattaa olla vaikutusta valvottavan turvallisuuteen ja vakauteen.

Osaan sisältyvät myös säännökset menettelytavoista, joita tulee noudattaa EKP:n valvontapäätösten antamisessa. Nämä säännökset sisältävät säännökset asianosaisen oikeudesta tulla kuulluksi ennen asianosaisen oikeuksiin vaikuttavan päätöksen antamista, tietojensaantioikeudesta EKP:n hallussa oleviin valvontatietoihin, EKP:n velvolli-

suudesta perustella päätöksensä, muutoksenhaun vaikutuksesta päätöksen täytännönpanossa ja päätöksen tiedoksi antamisesta.

Oikeus tulla kuulluksi voidaan toteuttaa kirjallisesti tai EKP:n katsoessa asianmukaisesti myös suullisesti. Jos asia on ratkaistava kiireellisenä rahoitusmarkkinoiden vakauden säilyttämiseksi tai rahoitusjärjestelmälle aiheutuvan merkittävän vahingon estämiseksi, kuuleminen voidaan lykätä suoritettavaksi päätöksenteon jälkeen.

Asianosaisilla on oikeus saada tietoja EKP:n hallussa olevista asiakirjoista. Tämä tietojensaantioikeus ei kuitenkaan koske liikesalaisuuksia eikä salassa pidettäviä tietoja, kuten EKP:n tai kansallisten viranomaisten sisäisiä asiakirjoja ja kirjeenvaihtoa EKP:n ja kansallisten valvontaviranomaisten välillä tai kansallisten valvontaviranomaisten välistä kirjeenvaihtoa.

EKP:n valvonnassa olevat voivat olla yhteydessä EKP:hen millä tahansa EU:n virallisella kielellä. EKP vastaa heille samalla kielellä. Valvottaville ja muille henkilöille osoitetut EKP:n päätökset annetaan englannin kielellä sekä lisäksi vastaanottajan pääkonttorin tai kotipaikan virallisella kielellä. Hakemukseen annettu päätös annetaan englanniksi ja hakemuksessa käytetyllä kielellä. EKP pyrkii kuitenkin sopimaan merkittävien valvottavien kanssa siitä, että keskustelukielenä käytettäisiin englantia. Valvottavan antaman suostumus englanninkielen käyttämiselle voidaan valvottavan toimesta tällöinkin peruuttaa milloin tahansa.

EKP:n ja kansallisen viranomaisen välisessä viestinnässä kielenä käytetään pääsääntöisesti englantia.

Osan III säännöksiin sisältyvät lisäksi säännökset sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisesta EKP:lle. Kuka tahansa vilpittömässä mielessä toimiva henkilö voi käytännössä tehdä tällaisen ilmoituksen EKP:lle.

Luokittelu merkittäväksi valvottavaksi yhteisöksi

EKP:n kehysasetuksen IV osassa säädetään YVM-asetuksen 6 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti tarkemmin YVM-asetuksen artiklan 6 kohdan 4 yleisen tason kriteereistä, joiden perusteella valvottava yhteisö luokitellaan merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi sekä muista merkittävyysluokitukseen liittyvistä seikoista.

EKP:n kehysasetuksen 39–42 artiklat kattavat merkittäväksi luokittelun yleiset säännökset. Valvottavan yhteisön merkittäväksi luokittelu tehdään 39 artiklan mukaan EKP:n päätöksellä asetuksessa säädettyjen edellytysten täytyessä. EKP antaa myös päätöksen merkittävyyden päättymisestä. EKP antaa niin ikään päätöksen, jos vähemmän merkittävä valvottava yhteisö asetetaan asemastaan huolimatta EKP:n suoraan valvontaan.

Asetuksen 40 artiklassa säädetään konserniin kuuluvien valvottavien yhteisöjen luokittelusta merkittäviksi. Jos valvottava yhteisö kuuluu konserniin, merkittäväksi luokittelu tapahtuu korkeimmalla konsolidoidulla tasolla.

7.2.2014

Asetuksen 41 artiklassa on erityiset säännökset luottolaitosten sivuliikkeistä, kun luottolaitos sijaitsee sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei osallistu YVM:in. Kaikkien tällaisten luottolaitosten sivuliikkeet katsotaan yhdeksi valvottavaksi yhteisöksi, jos sivuliikkeet sijaitsevat osallistuvassa jäsenvaltiossa. Jos tällaisella luottolaitoksella on useita sivuliikkeitä eri jäsenvaltioissa, jotka osallistuvat YVM:in, niin jokainen sivuliike katsotaan erilliseksi yksittäiseksi valvottavaksi yhteisöksi.

Asetuksen 42 artiklassa on erityiset säännökset luottolaitosten tytäryrityksistä, kun luottolaitos sijaitsee sellaisessa jäsenvaltiossa, joka ei osallistu YVM:in tai kun luottolaitos sijaitsee kolmannessa maassa.

Asetuksen 43–49 artikloissa säädetään merkittäväksi luokitteluissa noudatettavasta menettelystä. EKP arvioi vähintään kerran vuodessa merkittävyyden perusteiden olemassaolon valvottavakohtaisesti, ellei asetuksessa erikseen toisin säädetä. EKP voi määrätyissä tilanteissa tehdä arvion myös muulloin. Kansallinen valvontaviranomainen arvioi vähintään kerran vuodessa vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen merkittävyyden. Kansallisen valvontaviranomaisen tulee ilmoittaa välittömästi EKP:lle, jos vähemmän merkittävää valvottavaa yhteisöä onkin pidettävä merkittävänä.

Asetuksen 44 artiklan mukaan EKP:n on annettava merkittävyyspäätöksensä kirjallisesti tiedoksi valvottavalle yhteisölle. Lisäksi EKP:n on ilmoitettava päätöksestään myös asianomaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle. Valvottavalle yhteisölle ja kansalliselle valvontaviranomaiselle on varattava mahdollisuus kirjallisen lausuman antamiseen. Valvottava yhteisö tai valvottava konserni on luokiteltava merkittäväksi, kun asianomainen valvottava yhteisö on saanut EKP:n päätöksen tiedoksi. Mahdollisilla valituksilla tai muutoksenhaulla ei ole lykkäävää vaikutusta EKP:n päätöksen voimaantuloon.

Suoran valvonnan aloittamisajankohta määritetään asetuksen 45 artiklan mukaan EKP:n päätöksellä. Aloittamisajankohta voidaan määrittää myös 44 artiklan mukaisen merkittävyyspäätöksen yhteydessä. Aloittamisajankohta on saatettava asianomaisen valvottavan tietoon pääsääntöisesti vähintään kuukautta ennen suoran valvonnan aloittamisajankohtaa. EKP toimittaa asianomaiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle jäljennökset päätöksestä. EKP:n on aloitettava suora valvonta viimeistään 12 kuukauden kuluttua 44 artiklan 1 kohdan mukaisen päätöksen tiedoksiannosta. Suoran valvonnan päättymisessä noudatettava menettely on 46 artiklan perusteella pääosin vastaavanlainen kuin valvontaa aloitettaessa. Suoran valvonnan lopettamisen perusteista säädetään 47 artiklassa.

Asetuksen 48 artiklassa säädetään tilanteesta, jossa valvottavan valvoja vaihtuu valvottavan merkittävyysluokittelun muutoksen seurauksena. Säännöksessä asetetaan tällaisissa tilanteissa EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen välille erityinen yhteistyövelvollisuus. Valvoja, jonka valvontatoimivalta päättyy, ilmoittaa tulevalle toimivaltaiselle valvojalle käynnissä olevat päätösasiaksi luokiteltavat virallisesti aloitetut valvontamenettelyt. Ilmoitus on tehtävä heti, kun valvoja on tietoinen toimivaltansa päättymisestä. Valvojan tulee pyrkiä saattamaan tällaiset valvontamenettelyt päätökseensä ennen toimivaltansa päättymistä. Valvoja pysyy toimivaltaisena tällaisissakin päätösasioissa, vaikka tämän toimivalta muilta osin päättyy, jos keskeneräistä valvontamenettelyä ei saada päätökseen ennen toimivallan siirtymistä. Tällainen tehtävä voidaan kuitenkin

7.2.2014

siirtää EKP:lle 48 artiklan 4 kohdan mukaisesti. EKP:lla ja kansallisella valvontaviranomaisella on oikeus vaihtaa keskenään kaikkia yhteistyövelvollisuuden täyttämiseksi vaadittavia tietoja.

EKP:n on 49 artiklan mukaan ylläpidettävä luetteloa sen suoran valvonnan kohteena olevista valvottavista yhteisöistä tai konserneista. Luettelo on julkistettava. EKP:n on julkistettava myös niiden valvottavien yhteisöjen tai konsernien nimet, jotka katsotaan merkittäviksi, mutta joita ei tästä huolimatta ole asetettu EKP:n suoran valvonnan alaisiksi. Lisäksi EKP:n on julkistettava luettelo, jossa listataan kansallisten valvontaviranomaisten valvonnassa olevien valvottavien yhteisöjen nimet sekä asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen nimi. Luettelot asetetaan EKP:n kotisivuille ja ne on päivitettävä vähintään neljännesvuosittain.

YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdan yleisen tason kriteereistä, joiden perusteella valvottava määritetään merkittäväksi tai vähemmän merkittäväksi, säädetään tarkemmin EKP:n kehysasetuksen artikloissa 50–66.

Asetuksen 67–69 artiklat käsittelevät tilannetta, jossa EKP voi omasta tai kansallisen valvontaviranomaisen aloitteesta asettaa vähemmän merkittäväksi määritetyn valvottavan yhteisön tai konsernin EKP:n suoraan valvontaan. Päätös voidaan tehdä, jos tämä on tarpeen korkealaatuisten valvontakäytäntöjen johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi esimerkiksi tilanteessa, jossa kansallinen valvontaviranomainen ei ole noudattanut EKP:n ohjeistusta.

Asetuksen 70–72 artiklat määrittävät ne erityisolosuhteet, joiden vallitessa muutoin merkittävä valvottava yhteisö olisi perusteltua luokitella vähemmän merkittäväksi ja asettaa tämä EKP:n sijaan kansallisen valvontaviranomaisen valvottavaksi. EKP:n on yhteistyössä kansallisen valvontaviranomaisen kanssa arvioitava vähintään kerran vuodessa, vallitsevatko määritetyt erityisolosuhteet edelleen tällä tavoin vähemmän merkittäviksi luokiteltujen valvottavien yhteisöjen ja konsernien kohdalla.

Yhteiset menettelyt (Toimiluvat ja määrätyn omistusosuuden hankinta)

EKP:n kehysasetuksen V osassa käsitellään EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen velvollisuuksia toimilupa-asioissa ja arvioitaessa määrätyn omistusosuuden hankkimista valvottavasta.

Asetuksen 73–79 artiklat käsittelevät EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen yhteistyötä jälkimmäisen vastaanottaessa toimilupahakemuksen luottolaitostoimintaa varten. Asetuksen 73 artiklassa asetetaan kansalliselle valvontaviranomaiselle velvollisuus ilmoittaa EKP:lle sen vastaanottamasta toimilupahakemuksesta luottolaitostoimintaa varten. Ilmoitus on tehtävä 15 työpäivän kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta. Toimilupahakemuksen arviointi kuuluu 74 artiklan mukaan kansalliselle valvontaviranomaiselle ja se tehdään kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kansallisen valvontaviranomaisen on hylättävä hakemus, jos se ei täytä kansallisen lainsäädännön vaatimuksia, ja sen on ilmoitettava hylkäyksestä EKP:lle. Kansallinen valvontaviranomainen laatii 76 artiklan mukaan päätösluonnoksen toimilupahakemuksen hyväksymistä, jos hakemus täyttää kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Päätösluonnoksessa esitetään, että EKP myöntäisi hakijalle toimiluvan harjoittaa luottolaitostoimintaa. Päätösluonnos

7.2.2014

on toimitettava EKP:lle ja hakijalle tiedoksi vähintään 20 työpäivää ennen soveltuvan kansallisen lain enimmäisratkaisuaajan päättymistä. Jos hakemus ei EKP:n arvion mukaan täytä soveltuvan EU:n lainsäädännön vaatimuksia, niin EKP:n on 77 artiklan mukaan annettava hakijalle mahdollisuus tulla kirjallisesti kuulluksi. Myös kokouksen järjestäminen on määrättyissä tilanteissa mahdollinen. EKP:n on pääsääntöisesti tehtävä päätös 10 työpäivän kuluessa päätösluonnoksen vastaanottamisesta. EKP:n on perustettava päätöksensä hakemukseen, päätösluonnokseen ja hakijan 77 artiklan nojalla mahdollisesti toimitettuihin lisätietoihin. EKP:n on myönnettävä toimilupa, jos se voi varmistua, että hakija täyttää soveltuvat EU:n ja kansallisen lainsäädännön vaatimukset. Toimiluvan raukeamisesta säädetään 79 artiklassa.

Asetuksen 80–84 artikloissa säädetään EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen yhteistyöstä toimilupaa peruttaessa. Asetuksen 80 artiklan mukaan kansallinen valvontaviranomainen toimittaa EKP:lle päätösluonnoksen määrättyine liitteineen luottolaitoksen toimiluvan perumiseksi, jos toimiluvan haltija ei enää täytä kansallisen valvontaviranomaisen arvion mukaan soveltuvan EU:n tai kansallisen lainsäädännön vaatimuksia taikka jos toimiluvan haltija itse hakee perumista. EKP:n on arvioitava päätösluonnos viipymättä. Kuulemisesta säädetään 31 artiklassa. EKP:n on 82 artiklan mukaan itse arvioitava luottolaitoksen toimiluvan perumisen edellytysten täytyminen, jos EKP saa tietää, ettei luottolaitos täytä soveltuvia EU:n lainsäädännön vaatimuksia. EKP:n on kuultava kansallista valvontaviranomaista 25, tai kiireellisissä tapauksissa viiden, työpäivän kuluessa aiotusta päätöksentekopäivästä, jos EKP on aikeissa perua toimiluvan. EKP:n on toimitettava kansalliselle valvontaviranomaiselle tiedoksi myös luottolaitoksen mahdolliset kommentit. Luottolaitoksen kuulemisesta säädetään 31 artiklassa. Päätös toimiluvan perumiseksi on tehtävä viipymättä. Asetuksen 84 artiklassa säädetään menettelystä mahdollisen kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kanssa.

Asetuksen 85–87 artikloissa säädetään EKP:n ja kansallisen valvontaviranomaisen yhteistyöstä arvioitaessa määrätyn omistusosuuden hankkimista luottolaitoksesta. Kansallinen valvontaviranomainen arvioi tilanteen soveltuvaa EU:n ja kansallista lainsäädäntöä vasten, ja laatii päätösluonnoksen EKP:lle. EKP päättää oman arvionsa ja kansallisen valvontaviranomaisen laatiman päätösluonnoksen perusteella, hyväksyykö se hankinnan. Kuulemisesta säädetään 31 artiklassa.

Asetuksen 88 artikla käsittelee tiedoksiantomenettelyä osassa V säädetyissä päätöasioissa.

Merkittävän valvottavan yhteisön valvonnassa noudatettava menettely

EKP:n kehysasetuksen VI osassa säädetään merkittävän valvottavan yhteisön valvonnassa noudatettavasta menettelystä.

Kansallisen valvontaviranomaisen avunantovelvollisuudesta EKP:n suorittaman suoran valvonnan tueksi säädetään asetuksen 90 artiklassa. Kansallisen valvontaviranomaisen on noudatettava EKP:n ohjeistusta avunantovelvollisuutta täyttäessään. Asetuksen 92 artiklassa asetetaan EKP:lle ja kansalliselle valvontaviranomaiselle erityinen tiedonvaihtovelvollisuus muun muassa silloin, kun on olemassa vakavia viitteitä siitä, ettei valvottava yhteisö voi taata maksukykyisyyttään.

7.2.2014

Asetuksen 93 ja 94 artiklassa säädetään merkittävän valvottavan johto- ja valvontatehtävissä toimivien ylimpien hallintoelintensä jäsenten nk. fit & proper -vaatimusten noudattamisesta. Merkittävän valvottavan yhteisön on ilmoitettava määrätyistä johto- ja valvontatehtävissä toimivien ylimpien hallintoelintensä jäsenten muutoksista kansalliselle valvontaviranomaiselle, joka vuorostaan ilmoittaa asiasta EKP:lle. EKP:lla on toimivalta arvioida johtajien soveltuvuutta. Merkittävällä valvottavalla yhteisöllä on jatkuva tiedonantovelvollisuus kansalliselle valvontaviranomaiselle määrätyistä johtajien soveltuvuudessa tapahtuvista muutoksista. Kansallisen valvontaviranomaisen on viipymättä saatettava tällaiset muutokset EKP:n tietoon. EKP voi myös itsenäisesti käynnistää soveltuvuusarvioinnin.

Asetuksen 95 artiklan mukaan valvottavan on saatettava EKP:n tietoon kaikki sellaiset pyynnöt, ilmoitukset ja hakemukset, jotka liittyvät EKP:n suoran valvonnan tehtävään. EKP:n on annettava nämä kansalliselle valvontaviranomaiselle tiedoksi, ja EKP voi tämän perusteella pyytää kansallista valvontaviranomaista laatimaan 91 artiklan mukaisen päätösluonnoksen.

Vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön valvonnassa noudatettava menettely

EKP:n kehysasetuksen VII osassa säädetään vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön valvonnassa noudatettavasta menettelystä.

Asetuksen 96–98 artiklat käsittelevät kansallisen valvontaviranomaisen ilmoitusvelvollisuudesta EKP:lle merkittävistä kansallisista valvontamenettelyistä ja päätösluonnoksista. Kansallisen valvontaviranomaisen on 96 artiklan mukaan ilmoitettava EKP:lle, jos vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön tilanne heikkenee nopeasti ja merkittävästi. Asetuksen 97 artiklan mukaan kansallisen valvontaviranomaisen on annettava tieto EKP:lle merkittävistä kansallisista valvontamenettelyistä ennen toimeen ryhtymistä tai, milloin tämä ei ole perustellusti mahdollista, toimeen ryhdyttäessä. Merkittävällä valvontamenettelyllä tarkoitetaan määrättyä johdon erottamista tai uuden johdon asettamista sekä muuta sellaista toimea, jolla on huomattava vaikutus vähemmän merkittävän valvottavan yhteisön toimintaan. EKP voi myös asettaa myös muita kriteerejä, joiden perusteella tiedonantovelvollisuus syntyy. Kansallisen valvontaviranomaisen on annettava omasta aloitteestaan edellä mainittujen tilanteiden lisäksi EKP:lle tieto sellaisesta kansallisesta valvontamenettelyistä, jotka se itse arvioi 97 artiklan 4 kohdan mukaisesti merkittäviksi valvontamenettelyiksi. Asetuksen 98 artiklassa säädetään kansallisen valvontaviranomaisen merkittäviä päätösluonnoksia koskevasta tiedonantovelvollisuudesta EKP:lle. Artiklan mukaiset päätösluonnokset on annettava EKP:lle tiedoksi 10 päivää ennen suunniteltua päätöksen hyväksymispäivää.

EKP:n kehysasetuksen 99 artiklassa säädetään EKP:n mahdollisuudesta asettaa kansalliselle valvontaviranomaiselle säännöllinen yleinen raportointivelvollisuus kansallisen valvontaviranomaisen suorittamasta YVM-asetuksen 6 artiklan 6 kohdan mukaisesta valvontatoiminnasta artiklassa tarkemmin kuvatulla tavalla. EKP:n on ilmoitettava kansallisille valvontaviranomaisille vuosittain vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ryhmistä ja vaadittavien tietojen luonteesta. Asetuksen 100 artiklan mukaan kansallisen valvontaviranomaisen on laadittava EKP:n vaatimusten mukaisesti kertomus vähemmän merkittävistä valvottavista yhteisöistä, konserneista ja vähemmän merkittävien valvottavien yhteisöjen ryhmistä.

EKP:n, kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välinen yhteistyö makrotalouden vakauden valvonnan tehtävien ja välineiden osalta

EKP:n kehysasetuksen VIII osa käsittelee EKP:n, kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten ja kansallisten nimettyjen viranomaisten välistä yhteistyötä makrotalouden vakauden valvontaan liittyvissä tehtävissä.

Silloin, kun kansallinen viranomaislainen aikoo käyttää jotain makrotalouden vakauden valvonnan välinettä, sen tulee ilmoittaa aikomuksestaan EKP:lle kymmenen työpäivää ennen päätöstä. Aikoessaan käyttää jotain makrotalouden vakauden valvonnan välinettä kansallisen viranomaisen on myös ilmoitettava EKP:lle niin aikaisin kun mahdollista makrovakauteen kohdistuvista riskeistä tai rahoitusjärjestelmään kohdistuvista systeemiriskeistä ja kuvattava, millaista makrotalouden vakauden valvonnan välinettä se aikoo käyttää. Jos EKP vastustaa kansallisen viranomaisen suunnitelmaa käyttää makrotalouden vakauden valvonnan välinettä, sen on ilmoitettava siitä kansalliselle viranomaiselle viiden työpäivän kuluessa siitä, kun se on saanut suunnitelmasta tiedon. Kansallisen viranomaisen on otettava huomioon EKP:n esittämät näkemykset päätätessään, käyttääkö se makrotalouden vakauden valvonnan välinettä vai ei.

Edellä todettu koskee käänteisesti myös tilannetta, jossa EKP aikoo käyttää jotain makrotalouden vakauden valvonnan välinettä. Tällöin EKP:n on vastaavien menettelytapojen mukaisesti ilmoitettava asiasta kansalliselle viranomaiselle ja otettava tämän näkemykset huomioon päätöstä tehdessään.

Tiivistä yhteistyötä koskevat menettelyt

EKP:n kehysasetuksen IX osa käsittelee EKP:n tiivistä yhteistyötä niiden osallistuvien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, joiden rahayksikkö ei ole euro (*euroalueeseen kuulumattomat maat*).

EKP:n kehysasetuksen IX osan säännösten nojalla pääosaa asetuksen muista osista sovelletaan soveltuvin osin tilanteissa, joissa YVM-asetuksen 7 (2) artiklan nojalla tehdyllä päätöksellä on luotu tiivis yhteistyö EKP:n ja euroalueeseen kuulumattoman maan kansallisen toimivaltaisen viranomaisen välille.

Yleisenä periaatteena on, että tällöin kyseisessä tiiviin yhteistyön piiriin kuuluvassa jäsenvaltiossa kotipaikan omaavat valvottavat yhteisöt tai konsernit ovat vastaavassa asemassa kuin euroalueella kotipaikan omaavat valvottavat yhteisöt tai konsernit, ottaen kuitenkin huomioon, että EKP:lla ei ole suoraa toimivaltaa tiiviin yhteistyön piirissä olevassa jäsenvaltiossa kotipaikan omaavien valvottavien yhteisöjen tai konsernien osalta. EKP voi antaa kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle merkittävää valvottavaa yhteisöä tai konsernia koskevia yleisiä ohjeita ja valvontapäätöksiä koskevia yksilöityjä ohjeita. Vähemmän merkittävien valvottavien osalta EKP voi antaa yleisiä ohjeita. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on toimittava EKP:n antamien ohjeiden mukaisesti ja ilmoitettava EKP:lle toteuttamistaan toimenpiteistä.

Hallinnolliset seuraamukset

EKP:n kehysasetuksen X osa käsittelee hallinnollisia seuraamuksia. EKP määrää hallinnolliset rahoitukselliset seuraamukset, jos merkittävä valvottava yhteisö on rikkonut EKP:n antamia asetuksia tai päätöksiä tai vähemmän merkittävä valvottava yhteisö on rikkonut EKP:n antamia asetuksia tai päätöksiä, jotka asettavat sille velvoitteita EKP:tä kohtaan.

EKP:iin perustetaan hallinnollisten seuraamusten valmistelua varten tutkintayksikkö, joka on riippumaton valvontaneuvostosta ja EKP:n neuvostosta. Ennen kuin tutkintayksikkö toimittaa päätösluonnoksen valvontaneuvoston päätettäväksi, sen on annettava valvottavalle yhteisölle kohtuullinen aika esittää kirjallisesti näkemyksensä tutkintayksikön esittämistä havainnoista. Tutkintayksikkö voi myös kutsua valvottavan yhteisön suulliseen kuulemistilaisuuteen.

Valvontaneuvosto voi hyväksyä tai hylätä riippumattoman tutkintayksikön tekemän päätösehdotuksen. Hyväksyessään päätösesityksen valvontaneuvosto voi muuttaa siinä esitettyä hallinnollisen seuraamuksen määrää. Jos valvontaneuvosto ei hyväksy päätösesitystä, mutta katsoo, että valvottava yhteisö on päätösesityksessä esitettyjen seikkojen perusteella syyllistynyt johonkin toiseen rikkomukseen, sen on kuultava valvottavaa yhteisöä ja laadittava asiassa päätösehdotus.

EKP:n kehysasetuksen 128 artiklassa säädetään, että YVM-asetuksen 18 (1) artiklassa tarkoitettu hallinnollisten seuraamusten enimmäissuuruuden laskennassa käytettävä vuotuinen kokonaisliikevaihto on valvottavan yhteisön viimeisimmän vuositilinpäätöksen mukainen direktiivin 2013/36/EU 67 artiklassa tarkoitettu liikevaihto. Jos valvottava yhteisö kuuluu valvottavaan konserniin, liikevaihto on valvottavan konsernin viimeisimmän konsolidoidun vuositilinpäätöksen mukainen liikevaihto.

EKP voi asettaa uhkasakon, jonka tarkoituksena on pakottaa asianomaiset henkilöt noudattamaan jotain tiettyä valvontapäätöstä tai asetusta. Uhkasakko on laskettava jokaiselta päivältä, jonka ajan rikkomus kestää.

X osa sisältää säännökset myös hallinnollisten rahoituksellisten seuraamusten määräämiseen ja täytäntöönpanoon liittyvistä vanhenemisajoista ja vanhenemisaikojen keskeyttämisestä.

Hallinnollisia rahoituksellisia seuraamuksia koskevat tiedot julkaistaan ilman aiheetonta viivytystä EKP:n internetsivuilla. Jos julkistaminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakautta tai käynnissä olevaa rikostutkintaa tai aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa valvottavalle yhteisölle, seuraamus voidaan julkistaa nimettömänä tai sen julkistamista voidaan lykätä.

Kansalliset viranomaiset vastaavat muiden kuin EKP:n vastuulla olevien hallinnollisten seuraamusten määräämisestä merkittävälle valvottaville yhteisöille. Tällaisia ovat muun

7.2.2014

muassa muut kuin rahoitukselliset hallinnolliset seuraamukset, jotka määrätään suoraan velvoittavien Euroopan unionin säännösten rikkomisen johdosta sekä rahoitukselliset ja muut kuin rahoitukselliset hallinnolliset seuraamukset, jotka määrätään EU-direktiivit täytäntöönpanevien kansallisten säännösten rikkomisesta.

Vähemmän merkittäville valvottaville yhteisöille määrättyjen hallinnollisten seuraamusten osalta kansallisilla viranomaisilla on velvollisuus ilmoittaa niistä säännöllisesti EKP:lle.

X osa sisältää myös säännöksen EKP:n velvollisuudesta pyytää kansallista viranomais- ta välittämään asia rikostutkinnasta vastaavien viranomaisten tutkittavaksi, jos näyttää siltä, että johonkin rikokseen on syylistytty.

X osan 137 artiklan mukaan EKP:n määräämistä hallinnollisista seuraamuksista kerty- neet varat ovat EKP:n omaisuutta.

Tietojensaaminen, raportointi, tutkinat ja paikan päällä tehtävät tarkastukset

EKP:n kehysasetuksen XI osa käsittelee tietojensaamiseen, raportointiin, tutkintaan se- kä paikan päällä tehtäviin tarkastuksiin liittyviä kysymyksiä. Tähän osaan sisältyviä säännöksiä sovelletaan merkittäviin valvottaviin yhteisöihin ja EKP:n päätöksen nojalla myös YVM-asetuksen määrittämässä puitteissa vähemmän merkittäviin valvottaviin yh- teisöihin.

EKP:llä on tehtäviensä suorittamiseksi oikeus vaatia tietoja YVM- asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa mainituilta tahoilta. Ennen tällaisen vaatimuksen esittämistä EKP:n on otet- tava huomioon kansalliselta viranomaiselta saatavissa jo oleva tieto.

Raportoinnin osalta EKP:llä on EU-oikeuteen sisältyvät tehtävät ja valtuudet merkittävi- en valvottavien yhteisöjen osalta. Vähemmän merkittävien valvottavien osalta nämä tehtävät ja valtuudet ovat kansallisella valvontaviranomaisella. Käytännössä myös ra- portointi EKP:lle hoidetaan kansallisten valvontaviranomaisten kautta. EKP voi vaatia valvottavilta myös raportoinnin osalta lisäselvityksiä ja tietoja, jotka ovat tarpeen sen YVM -asetuksessa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi.

Asetuksen XI osan artikloihin sisältyvät myös säännökset EKP:n oikeudesta aloittaa tutkinta luonnollista tai oikeushenkilöä kohtaan. Tutkimuksen aloittamisesta tehdään EKP:n päätös.

Tehtäviensä suorittamiseksi EKP:llä on oikeus tehdä tarkastuksia paikan päällä. Tar- kastuksen tekemisestä tehdään päätös. Erillistä päätöstä tarkastuksen suorittamisesta ei tarvitse, jos tarkastuksella selvitetään puhtaasti niitä seikkoja, joiden taustalla on eril- linen tutkinta ja siihen liittyvä päätös. Tarkastuksen suorittaa EKP:n nimeämä tarkastus- ryhmä. Tarkastuksista ilmoitetaan etukäteen. Niissä tapauksissa, joissa tarkastuksen tavoitteen toteutuminen saattaisi kärsiä, voidaan tarkastus kuitenkin suorittaa ilman en- nakoilmoitusta.

7.2.2014

Siirtymä- ja loppusäännökset

EKP:n kehysasetuksen osa XII sisältää siirtymä- ja loppusäännökset, joissa käsitellään muun muassa EKP:n valvonnan alkamista ja kansallisten valvontaviranomaisten ennen EKP:n valvonnan alkamista tekemien päätösten voimassaoloa.

Vähintään kaksi kuukautta ennen 4.11.2014 EKP toimittaa jokaiselle valvottavalle yhteisölleen päätöksen, jossa vahvistetaan, että valvottava on merkittävä valvottava yhteisö. Valvottavaan konserniin kuuluvien valvottavien yhteisöjen osalta päätös osoitetaan konsolidointiryhmän korkeimmalla tasolla olevalle valvottavalle yhteisölle. Ennen päätöksen tekemistä EKP varaa valvottavalle yhteisölle mahdollisuuden esittää kirjallisesti näkemyksiään asiasta.

Valvontapäätökset, jotka kansalliset valvontaviranomaiset ovat tehneet ennen 4.11.2014, jäävät voimaan EKP:n valvonnan alkamisesta huolimatta.